

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 7ης Δεκεμβρίου 2017*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Master – Προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Coca-Cola και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα C – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Όφελος που αντλείται αθέμιτα από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων – Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εμπορική χρήση, εκτός της Ένωσης, σημείου που περιλαμβάνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση – Λογικά συμπεράσματα – Απόφαση ληφθείσα κατόπιν της ακυρώσεως προγενέστερης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο – Άρθρο 8, παράγραφος 5, και άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, και άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

Στην υπόθεση T-61/16,

The Coca-Cola Company, με έδρα την Ατλάντα, Γεωργία (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, D. Stone και A. Dykes, solicitors,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον J. Crespo Carrillo,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico), με έδρα τη Δαμασκό (Συρία), εκπροσωπούμενη από την Α.-Ε. Μαλάμη, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 2ας Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1251/2015-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των The Coca-Cola Company και Mitico,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, M. Kancheva (εισηγήτρια) και J. Passer, δικαστές,

γραμματέας: X. Lopez Bancalari, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Φεβρουαρίου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Απριλίου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαΐου 2016,

έχοντας υπόψη τη γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου προς τους διαδίκους και τις απαντήσεις τους, οι οποίες κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 και 20 Απριλίου 2017,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 15ης Ιουνίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 10 Μαΐου 2010, η παρεμβαίνουσα, Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico), υπέβαλε στο Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1) [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται, μετά τον περιορισμό κατά την ενώπιον του EUIPO διαδικασία, στις κλάσεις 29, 30 και 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 29: «Γιαούρτι, κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγι, εκχυλίσματα κρέατος, διατηρημένα, παγωμένα, αποξηραμένα και μαγειρεμένα φρούτα και λαχανικά, ζελατίνες, μαρμελάδες, κονσέρβες φρούτων, αβγά, προϊόντα διατηρημένα και τουρσιά, σαλάτες διατηρημένες σε ξίδι, πατατάκια»·

- κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπιόκα, σάγο (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ, άλευρα και παρασκευάσματα δημητριακών, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, καραμέλες, παγωτά, μέλι, σιρόπι μελάσας, ζύμη, άλευρα, μαγιά αρτοποιίας, μπέικιν πάουντερ, αλάτι, μουστάρδα, ξίδι, πιπέρι, σάλτσες (καρυκεύματα), μπαχαρικά, ρητός εξαιρουμένων των προϊόντων ζύμης και αρτοποιίας, πάγος, σοκολάτα, τσίχλες, παντός τύπου ορεκτικά παρασκευασμένα από αραβόσιτο και σιτάρι, ρητός εξαιρουμένων των προϊόντων ζύμης και αρτοποιίας»·
 - κλάση 32: «Μεταλλικά και φυσικά νερά, ποτά από κριθάρι, ζύθος χωρίς οινόπνευμα, μη οينوπνευματώδη αεριούχα νερά κάθε είδους και γεύσης, ειδικότερα με γεύση (κόλα-ανανά-μάνγκο-πορτοκάλι-λεμόνι-χωρίς γεύση-μήλο-κοκτέιλ φρούτων-τροπικά φρούτα-ποτό ενέργειας-φράουλα-φρούτα-λεμονάδα-ρόδι...) και όλα τα είδη μη οينوπνευματωδών φυσικών χυμών φρούτων (μήλο-λεμόνι-πορτοκάλι-φρούτο-κοκτέιλ-ρόδι-ανανάς-μάνγκο...), και [μη] οينوπνευματώδεις συμπυκνωμένοι χυμοί φρούτων και συμπυκνώματα για παραγωγή μη οينوπνευματωδών χυμών κάθε είδους, σκόνες και χυμοί φρούτων για την παρασκευή μη οينوπνευματώδους σιροπιού».
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 128/2010 *Δελτίο Κοινοτικών Σημάτων*, της 14ης Ιουλίου 2010.
- 5 Στις 14 Οκτωβρίου 2010, η προσφεύγουσα, The Coca-Cola Company, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001), ανακοπή κατά της καταχώρισεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση για τα προϊόντα που παρατέθηκαν στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Η ανακοπή βασιζόταν, κατά πρώτο λόγο, σε τέσσερα προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζονται κάτωθι:

- σήμα που έχει καταχωριστεί υπό τον αριθμό 8792475:

- σήμα που έχει καταχωριστεί υπό τον αριθμό 3021086:

- σήμα που έχει καταχωριστεί υπό τον αριθμό 2117828:

- σήμα που έχει καταχωριστεί υπό τον αριθμό 2107118:

7 Τα τέσσερα αυτά προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσδιόριζαν, μεταξύ άλλων, προϊόντα και υπηρεσίες υπαγόμενα, ως προς το πρώτο σήμα στις κλάσεις 30, 32 και 33, ως προς το δεύτερο στην κλάση 32, ως προς το τρίτο στις κλάσεις 32 και 43, και ως προς το τέταρτο στις κλάσεις 32 και 33, και αντιστοιχούν, για έκαστο των σημάτων αυτών και εκάστη των ως άνω κλάσεων, στην ακόλουθη περιγραφή:

- για το υπ' αριθ. 8792475 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
 - κλάση 30: «Καφές, τσάι, κακάο, ζάχαρη, ρύζι, ταπίοκα, σάγο (αλεύρι κολλαρίσματος), υποκατάστατα καφέ· άλευρα και παρασκευάσματα από δημητριακά· άρτος, γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, παγωτά· μέλι, σιρόπι μελάσας· μαγιά, μπέικιν πάουντερ· αλάτι, μουστάρδα· ξίδι, σάλτσες (καρυκεύματα)· μπαχαρικά· πάγος»·
 - κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·
 - κλάση 33: «Αλκοολούχα ποτά (εκτός ζύθου)»·
- για το υπ' αριθ. 3021086 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης: «Ποτά, συγκεκριμένα, πόσιμα νερά, νερά με γεύσεις, μεταλλικά και αεριούχα νερά· και άλλα μη οινοπνευματώδη ποτά, συγκεκριμένα μη αλκοολούχα ποτά, ποτά για αύξηση της ενέργειας και ποτά για αθλητές· ποτά και χυμοί φρούτων»·

σιρόπια, συμπυκνώματα και σκόνες για ποτοποιία, συγκεκριμένα νερά με διάφορες γεύσεις, μεταλλικά και αεριούχα νερά, αναψυκτικά, ποτά για αύξηση της ενέργειας, ποτά για αθλητές, ποτά και χυμοί φρούτων», που υπάγονται στην κλάση 32·

- για το υπ' αριθ. 2117828 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
 - κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·
 - κλάση 43: «Φιλοξενία και εστίαση (παροχή διατροφής)· προσωρινή κατάλυση»·
 - για το υπ' αριθ. 2107118 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
 - κλάση 32: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά»·
 - κλάση 33: «Οινοπνευματώδη ποτά (εκτός ζύθου)»·
- 8 Κατά δεύτερο λόγο, η ανακοπή βασιζόταν στο καταχωρισμένο στο Ηνωμένο Βασίλειο, υπό τον αριθμό 2428468, προγενέστερο εικονιστικό σήμα που απεικονίζεται κάτωθι:

- 9 Το ανωτέρω προγενέστερο εικονιστικό σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου προσδιόριζε, μεταξύ άλλων, προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 32 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Ζύθος· ύδατα μεταλλικά και αεριούχα και άλλα ποτά μη οινοπνευματώδη· ποτά και χυμοί φρούτων· σιρόπια και άλλα παρασκευάσματα για ποτά».
- 10 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) και στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001).
- 11 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής, η προσφεύγουσα προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά, κατά την άποψή της, με την εκ μέρους της παρεμβαίνουσας εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Στα στοιχεία αυτά περιλαμβανόταν η από 23 Φεβρουαρίου 2011 μαρτυρία της L. R., δικηγόρου τότε της προσφεύγουσας, στην οποία η τελευταία είχε προσαρτήσει στιγμιότυπα οθόνης εκτυπωμένα στις 16 Φεβρουαρίου 2011 από τον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας «www.mastercola.com». Με τα εν λόγω στιγμιότυπα οθόνης επιδιωκόταν να καταδειχθεί ότι η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιούσε στο εμπόριο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση υπό την ακόλουθη μορφή:

- 12 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2011, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της.

- 13 Στις 17 Οκτωβρίου 2011, η νυν προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001), κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 14 Με απόφαση της 29ης Αυγούστου 2012 (στο εξής: πρώτη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή. Αφενός, όσον αφορά τον λόγο ανακοπής που στηριζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το ανωτέρω τμήμα έκρινε ότι ήταν εξ αρχής προφανές ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία δεν ήταν διόλου παρόμοια και κατέληξε, επομένως, στο συμπέρασμα ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεώς τους, παρά το πανομοιότυπο των οικείων προϊόντων. Αφετέρου, όσον αφορά τον λόγο ανακοπής που στηριζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, το ανωτέρω τμήμα έκρινε ότι, εφόσον τα σημεία δεν ήταν παρόμοια, δεν πληρούνταν η πρώτη προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου αυτού, δηλαδή η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου σήματος. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η νυν προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω), με την αιτιολογία ότι, στο πλαίσιο του προμνησθέντος άρθρου, μπορούσε να ληφθεί υπόψη μόνον η χρήση του σήματος του οποίου την καταχώριση ζητούσε η νυν παρεμβαίνουσα.
- 15 Στις 5 Νοεμβρίου 2012, η νυν προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της πρώτης αποφάσεως. Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προέβαλε βασικά έναν μόνον λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ο οποίος έχει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα προσήψε στο EUIPO ότι είχε υποπέσει σε σύγχυση κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, και της υπάρξεως συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω σημάτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού. Με το δεύτερο σκέλος, προσήψε στο EUIPO ότι δεν είχε λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, από τα οποία προέκυπτε η πρόθεση της νυν παρεμβαίνουσας να αντλήσει αθέμιτο όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.
- 16 Με την απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Coca-Cola κατά ΓΕΕΑ – Mitico (Master) (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την πρώτη απόφαση.
- 17 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε εξ αρχής, στις σκέψεις 34 και 35 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), ότι η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων συνιστούσε προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, και απέρριψε την αντίθετη αιτίαση της νυν προσφεύγουσας. Εν συνεχεία, στη σκέψη 64 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ανέφερε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσίαζαν, πέραν των πρόδηλων οπτικών διαφορών τους, στοιχεία οπτικής ομοιότητας που έγκειντο όχι μόνον στην «ουρά» που προεκτείνει τα αντίστοιχα αρχικά τους γράμματα «c» και «m» σε μια καμπύλη εν είδει υπογραφής, αλλά και στη χρήση κοινής γραμματοσειράς που δεν είναι συνήθης στη σύγχρονη συναλλακτική πραγματικότητα, ήτοι της σπενσεριανής γραφής, την οποία προσλαμβάνει συνολικά ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής. Στη σκέψη 70 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, προβαίνοντας σε σφαιρική εκτίμηση των στοιχείων ομοιότητας και διαφοράς, έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, τουλάχιστον τα τέσσερα προγενέστερα εικονιστικά σήματα Coca-Cola και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, παρουσίαζαν χαμηλό βαθμό ομοιότητας, καθόσον οι φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές τους, παρά τα στοιχεία οπτικής διαφοράς, εξουδετερώνονταν από τα στοιχεία συνολικής οπτικής ομοιότητας που είχαν μεγαλύτερη σημασία. Αντιθέτως, το προγενέστερο σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου, λόγω ιδίως της βραχύτητάς του, κρίθηκε διαφορετικό από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Στις σκέψεις 74 έως 76 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσίαζαν χαμηλό μεν βαθμό ομοιότητας, επαρκή όμως ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίσει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και τα τέσσερα

προγενέστερα σήματα Coca-Cola, δηλαδή να δημιουργήσει μεταξύ τους έναν σύνδεσμο υπό την έννοια του προμνησθέντος άρθρου. Ως εκ τούτου, κάλεσε το τμήμα προσφυγών να εξετάσει τις λοιπές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου, ιδίως το κατά πόσον η χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εγκυμονούσε τον κίνδυνο να αντληθεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή να προκληθεί βλάβη σ' αυτά.

- 18 Επιπλέον, στην απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε σκόπιμο να εξετάσει το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, σχετικά με τη λυσιτέλεια των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα, αλλά δεν ελήφθησαν υπόψη από το τμήμα προσφυγών, ήτοι τα στιγμιότυπα οθόνης από τον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας «www.mastercola.com» (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω). Στις σκέψεις 86 έως 88 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, κατά τη νομολογία, τα κρίσιμα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη διαπίστωση κινδύνου παρασιτισμού, ήτοι κινδύνου να αντληθεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, ουδόλως περιορίζονταν μόνον στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, αλλά επιτρεπόταν επίσης να ληφθούν υπόψη όλα τα αποδεικτικά στοιχεία που συμβάλλουν στην ανάλυση των πιθανοτήτων σχετικά με τις προθέσεις του δικαιούχου του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, κατά μείζονα λόγο, τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την πραγματική εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής συνιστούσαν προδήλως κρίσιμα στοιχεία για τη διαπίστωση τέτοιου κινδύνου παρασιτισμού εν προκειμένω και, ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών είχε υποπέσει σε πλάνη καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, στη σκέψη 93 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε το τμήμα προσφυγών να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία κατά την εξέταση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 19 Κατόπιν της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το προεδρείο των τμημάτων προσφυγών παρέπεμψε την υπόθεση, με απόφαση της 23ης Ιουνίου 2015, ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών με αριθμό R 1251/2015-4.
- 20 Με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών απέρριψε εκ νέου την προσφυγή της νυν προσφεύγουσας κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών με την οποία είχε απορριφθεί η ανακοπή.
- 21 Προκαταρκτικώς, λαμβάνοντας υπόψη την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου παραίτηση της νυν προσφεύγουσας από τη στηριζόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 αιτίασή της (απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 21), το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το πεδίο εφαρμογής της προσφυγής περιοριζόταν στην ανακοπή που στηριζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού. Εν συνεχεία, λαμβάνοντας υπόψη τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τις διαφορές που παρουσίαζαν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το προγενέστερο σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου (απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 70), το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο μέτρο αυτό, αβάσιμη την ανακοπή. Επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των τεσσάρων προγενέστερων σημάτων Coca-Cola (απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 74) και υπενθυμίζοντας ότι τα προγενέστερα αυτά σήματα χαίρουν αναμφισβήτητη φήμης για «μη αλκοολούχα ποτά», το τμήμα προσφυγών ανέφερε ότι η μόνη προϋπόθεση εφαρμογής που εκκρεμούσε να εξεταστεί ήταν εκείνη σε σχέση με τον κίνδυνο να προσπορίσει η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αθέμιτο όφελος από τη φήμη αυτή.

- 22 Όσον αφορά την προϋπόθεση σε σχέση με τον κίνδυνο προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από τη φήμη, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι, στην πρώτη απόφαση, είχε διαπιστώσει κατ' ουσίαν ότι οι αποδείξεις –ήτοι τα στιγμιότυπα οθόνης από τον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας «www.mastercola.com» (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω)– δεν αφορούσαν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και δεν τις είχε, συνεπώς, λάβει υπόψη. Προσέθεσε, ωστόσο, ότι, «[ε]άν τα απεικονιζόμενα στις ανωτέρω εικόνες σήματα αποτελούσαν όντως αντικείμενο της επίμαχης αιτήσεως, δεν χωρεί καμία αμφιβολία ότι η καταχώρισή του ενδεχομένως θα παρακωλύετο» και ότι, «[α]ντιθέτως, εάν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εν προκειμένω χρησιμοποιούνταν στην αγορά, θα [έπρεπε] όντως να διερωτηθούμε κατά πόσον θα μπορούσε να αποφευχθεί η χρήση του συγκεκριμένου αυτού σημείου». Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, επιπλέον, ότι «[ο]ι αποδείξεις καθιστού[σαν] σαφές ότι η [παρεμβαίνουσα] πωλ[ούσε] τα ποτά της σε φιάλες που είχαν την ίδια εμφάνιση, την ίδια απεικόνιση, την ίδια μορφοποίηση, την ίδια γραμματοσειρά και την ίδια συσκευασία με τις φιάλες που πωλούσε η [προσφεύγουσα] με την ονομασία Coca-Cola».
- 23 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι ως άνω αποδείξεις δεν ήταν τόσο ισχυρές ώστε να μπορούν να στηρίξουν την ανακοπή και, ιδίως, την ύπαρξη κινδύνου παρασιτισμού, ουσιαστικά για τους τρεις ακόλουθους λόγους. Πρώτον, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι από τις αποδείξεις αυτές δεν προέκυπτε ότι η νυν παρεμβαίνουσα είχε χρησιμοποιήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση την παρουσίαση που απεικονίζεται στον ιστότοπό της «www.mastercola.com». Προς στήριξη της ως άνω διαπιστώσεως, επισήμανε το γεγονός ότι η γλώσσα που βασικά χρησιμοποιούνταν στον εν λόγω ιστότοπο ήταν η αραβική, παρά την ύπαρξη ιστοσελίδας στα αγγλικά, καθώς και την απουσία οιασδήποτε ενδείξεως περί δυνατότητας ηλεκτρονικής παραγγελίας και αποστολής των προτεινόμενων προϊόντων στην Ένωση. Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το γεγονός και μόνον ότι κατατίθεται σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης –η παρουσίαση του οποίου διαφέρει από εκείνη που εμφανίζεται στον ιστότοπο της νυν παρεμβαίνουσας– δεν σήμαινε ότι η τελευταία είχε την πρόθεση να προωθήσει τα προϊόντα της εντός της Ένωσης κατά τον ίδιο τρόπο που τα προωθούσε στη Συρία και στη Μέση Ανατολή. Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών ανέφερε ότι δεν γνώριζε ποιος είχε τα δικαιώματα στις χώρες αυτές και ότι η νυν προσφεύγουσα δεν είχε προβάλει προσβολή των δικαιωμάτων της στην περιοχή αυτή. Τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η νυν προσφεύγουσα δεν είχε επίσης καταστήσει σαφή τη συγκεκριμένη εικόνα που θα μπορούσε να μεταφερθεί από τα τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola στην επίμαχη αίτηση εντός ή εκτός της Ένωσης, κυρίως για τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30, αλλά επίσης και για τα ποτά που υπάγονται στην κλάση 32. Επομένως, κατά το τμήμα προσφυγών, από τις προσκομισθείσες αποδείξεις δεν ήταν δυνατόν να καθορισθεί με σαφήνεια τι σήμαινε Coca-Cola. Το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι, στο μέτρο που δεσμευόταν από τα επιχειρήματα των διαδίκων βάσει του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 95 του κανονισμού 2017/1001), δεν εναπέκειτο σ' αυτό το ίδιο να επιδιώξει την προβολή των επιχειρημάτων αυτών. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε ανάλογο επιχείρημα στους κινδύνους αποδυναμώσεως ή δυσφημίσεως. Τέλος, συνεκτιμώντας όλες τις προσκομισθείσες αποδείξεις, το τμήμα προσφυγών έκρινε αβάσιμη την ανακοπή και απέρριψε την προσφυγή.

Αιτήματα των διαδίκων

- 24 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και στα έξοδα στα οποία η ίδια υποβλήθηκε σε κάθε στάδιο των διαδικασιών ανακοπής και προσφυγής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρούσας διαδικασίας.
- 25 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

26 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε ενώπιον τόσο του EUIPO όσο και του Γενικού Δικαστηρίου.

Σκεπτικό

- 27 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, και του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001). Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, προσάπτει στο EUIPO ότι παραγνώρισε τη σημασία των αποδεικτικών στοιχείων από τα οποία προκύπτουν οι προθέσεις της παρεμβαίνουσας σε σχέση με τη χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, ως εκ τούτου, την ύπαρξη κινδύνου να προσπορίσει η χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του εν λόγω σήματος αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στο EUIPO ότι δεν εκτέλεσε το διατακτικό της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), ή, τουλάχιστον, ότι δεν το εκτέλεσε προσηκόντως.
- 28 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη των δύο αυτών λόγων ακυρώσεως.
- 29 Προκαταρκτικώς, παρατηρείται ότι δεν αμφισβητούνται οι εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών, τις οποίες παραδέχονται και οι διάδικοι, σε σχέση με το ενδιαφερόμενο κοινό και την ταυτότητα των προϊόντων τα οποία αφορούν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα (απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 22). Εν συνεχεία, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα επικροτεί ρητώς διάφορα σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως, μεταξύ άλλων, τον περιορισμό του αντικειμένου της προσφυγής στην ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, συνεπεία της σκέψεως 21 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), καθώς και τις εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών περί των πραγματικών περιστατικών σε σχέση, αφενός, με την ύπαρξη ομοιότητας και συνδέσμου μεταξύ των τεσσάρων προγενέστερων σημάτων Coca-Cola και του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, συνεπεία της σκέψεως 74 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), και, αφετέρου, με τη φήμη της οποίας έχαιραν τα ανωτέρω προγενέστερα σήματα για τα μη αλκοολούχα ποτά της κλάσεως 32. Σημειωτέον, τέλος, ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την απόρριψη της προσφυγής και της ανακοπής βάσει του προγενέστερου σήματος του Ηνωμένου Βασιλείου, συνεπεία της σκέψεως 70 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 70) (βλ. σκέψη 21 ανωτέρω).
- 30 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως πριν από τον πρώτο.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009

- 31 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε τα μέτρα που συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), κατά παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009. Υποστηρίζει ότι, στην απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο συμπέρανε ότι τα σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου

ζητήθηκε η καταχώριση αποδεικτικά στοιχεία ήταν προδήλως κρίσιμα «εν πλήρη γνώσει της γεωγραφικής εμβέλειας» των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι το ζήτημα αυτό είχε τεθεί από την παρεμβαίνουσα κατά τη διοικητική διαδικασία με δήλωση της 9ης Μαΐου 2012 και συμπεριλαμβανόταν, επομένως, στα στοιχεία που υποβλήθηκαν στο Γενικό Δικαστήριο. Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών έπρεπε να έχει περιοριστεί στην εκτίμηση του ζητήματος του αθέμιτου οφέλους έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Γενικού Δικαστηρίου ως προς τον κρίσιμο χαρακτήρα των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε, επομένως, σε πλάνη καθότι δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία εξαιτίας της γεωγραφικής τους εμβέλειας.

- 32 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Αναγνωρίζει, πάντως, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε αρχικώς σε πλάνη καθότι δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία. Ωστόσο, υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που δεν αξιολόγησε τις αποδείξεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να αποφανθεί επί του αθέμιτου οφέλους βάσει των εν λόγω αποδείξεων. Ως εκ τούτου, καλεί το Γενικό Δικαστήριο να διευκρινίσει κατά πόσον το ζήτημα του τόπου χρήσεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, εντός η εκτός Ένωσης, συγκαταλεγόταν η όχι μεταξύ των ζητημάτων που τέθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όταν αυτό εξέδωσε την απόφασή του.
- 33 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε πράγματι υπόψη τα αποσπάσματα του ιστοτόπου της και, αφού τα εξέτασε, κατέληξε ορθώς στο συμπέρασμα ότι δεν προέκυπτε εξ αυτών κίνδυνος προσβολής των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας. Κατά την παρεμβαίνουσα, το τμήμα προσφυγών δεν όφειλε να διαπιστώσει ότι τα αποσπάσματα του εν λόγω ιστοτόπου τεκμηριώναν τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.
- 34 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας ενώπιον του δικαστή της Ένωσης κατά αποφάσεως τμήματος προσφυγών του EUIPO, το τελευταίο υποχρεούται, βάσει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση ενδεχόμενης ακυρωτικής αποφάσεως του δικαστή της Ένωσης.
- 35 Κατά πάγια νομολογία, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να απευθύνει εντολές στο EUIPO, στο τελευταίο δε εναπόκειται να αντλεί, εφόσον απαιτείται, τις συνέπειες που απορρέουν από το διατακτικό και το σκεπτικό των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου [αποφάσεις της 31ης Ιανουαρίου 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), T-331/99, EU:T:2001:33, σκέψη 33· της 13ης Ιουνίου 2007, IVG Immobilien κατά ΓΕΕΑ (I), T-441/05, EU:T:2007:178, σκέψη 13, και της 6ης Οκτωβρίου 2011, Bang & Olufsen κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση μεγαφώνου), T-508/08, EU:T:2011:575, σκέψη 31].
- 36 Εν προκειμένω, πρέπει προκαταρκτικώς να υπομνησθεί ότι το σχετικό σημείο, στη σελίδα 12 των από 9 Μαΐου 2012 παρατηρήσεων επί της προσφυγής, τις οποίες υπέβαλε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αναφέρει τα εξής:
- «[...] το εικονιστικό σήμα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] Master χρησιμοποιείται σε διάφορα προϊόντα με τρόπο που διαφέρει πλήρως από τον τρόπο εμπορίας των προϊόντων Coca-Cola. Σημειωτέον ότι [...] το εικονιστικό σήμα [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] Master δεν είναι παρόμοιο με τα σήματα Coca-Cola. Επιπλέον, η [προσφεύγουσα] ουδέποτε απέδειξε ότι κάποια χρήση του εν λόγω σήματος στην Ένωση συνιστά εκμετάλλευση των προσπαθειών [της] εμπορικής προώθησης.»
- 37 Πρέπει να παρατηρηθεί συναφώς, όπως επισημαίνει και το EUIPO, ότι, στις παρατηρήσεις που μνημονεύθηκαν ανωτέρω, η παρεμβαίνουσα δεν αναφέρθηκε στα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία, δηλαδή στα αποσπάσματα από τον ιστότοπο «www.mastercola.com» που είχαν προσαρτηθεί στην από 23 Φεβρουαρίου 2011 μαρτυρία της L. R. (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω). Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η δήλωση αυτή της παρεμβαίνουσας, κατά την οποία ουδείς παρασιτισμός είχε αποδειχθεί εντός της

Ένωσης, πρέπει να εκληφθεί ως ισχυρισμός ότι αυτή ουδέποτε είχε χρησιμοποιήσει εντός της Ένωσης το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι η παρεμβαίνουσα δεν σχολίασε τη γεωγραφική εμβέλεια των αποδεικτικών αυτών στοιχείων.

- 38 Επιπλέον, στο ζήτημα αυτό δεν αναφέρθηκαν ούτε το τμήμα ανακοπών ούτε το δεύτερο τμήμα προσφυγών με την πρώτη απόφαση.
- 39 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το ζήτημα της γεωγραφικής εμβέλειας των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ούτε συζητήθηκε μεταξύ των διαδίκων κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ούτε εξετάστηκε από το τμήμα προσφυγών με την πρώτη απόφαση.
- 40 Επομένως, το ζήτημα αυτό δεν υποβλήθηκε στο Γενικό Δικαστήριο και δεν αποτελούσε αντικείμενο της ενώπιόν του διαφοράς όταν εξέδωσε την απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062).
- 41 Κατά συνέπεια, στην απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο δεν ήταν δυνατόν να αποφανθεί επί του ζητήματος της γεωγραφικής εμβέλειας των αποδεικτικών αυτών στοιχείων.
- 42 Στις σκέψεις 89 και 90 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποδεικτικά στοιχεία, όπως είχαν προσκομισθεί από την προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ανακοπής, συνιστούσαν προδήλως κρίσιμα στοιχεία για τη διαπίστωση κινδύνου παρασιτισμού εν προκειμένω. Εξ αυτού συμπέρανε ότι το τμήμα προσφυγών είχε υποπέσει σε πλάνη, καθόσον δεν είχε λάβει υπόψη τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία κατά την εφαρμογή στην υπό κρίση περίπτωση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 43 Αντιθέτως, όπως ορθώς παρατηρεί το EUIPO, στο μέτρο που δεν αξιολόγησε το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία, ιδίως τη γεωγραφική τους εμβέλεια, δεν μπορούσε να αποφανθεί επί του κατά πόσον προέκυπτε ή όχι από αυτά προσπορισμός αθέμιτου οφέλους από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.
- 44 Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο δεν ήταν δυνατόν να αποφανθεί επί ζητήματος που δεν είχε εξεταστεί από το τμήμα προσφυγών χωρίς να προβεί σε υποκατάσταση του σκεπτικού υπερβαίνουσα τα όρια του εκ μέρους του ελέγχου της νομιμότητας, κατά παράβαση της νομολογίας.
- 45 Για τον λόγο αυτό, στις σκέψεις 92 και 93 της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε τα ακόλουθα:

«Ωστόσο, όπως τονίστηκε στη σκέψη 75 ανωτέρω, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε το ζήτημα του αθέμιτου οφέλους που θα μπορούσε ενδεχομένως να αντληθεί από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, το Γενικό Δικαστήριο δεν οφείλει να αποφανθεί επ' αυτού, το πρώτον, στο πλαίσιο του εκ μέρους του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 5ης Ιουλίου 2011, Edwin κατά ΓΕΕΑ, C-263/09 P, EU:C:2011:452, σκέψεις 72 και 73· της 14ης Δεκεμβρίου 2011, Völkl κατά ΓΕΕΑ – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, EU:T:2011:739, σκέψη 63, και της 29ης Μαρτίου 2012, You-Q κατά ΓΕΕΑ – Apple Corps (BEATLE), T-369/10, EU:T:2012:177, σκέψη 75 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Επομένως, το τμήμα προσφυγών θα πρέπει, κατά την εξέταση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (βλ. σκέψη 76 ανωτέρω), να λάβει υπόψη τα σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ανακοπής.»

- 46 Τουτέστιν, το Γενικό Δικαστήριο ανέθεσε στο τμήμα προσφυγών να αξιολογήσει αυτό το ίδιο τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία κατά την εξέταση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, χωρίς να το δεσμεύσει με κάποια συγκεκριμένη αξιολόγηση.
- 47 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στα σημεία 27 έως 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών, συμμορφούμενο προς την απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), έλαβε δεόντως υπόψη τα κρίσιμα αυτά αποδεικτικά στοιχεία, χωρίς να τα αγνοήσει όπως στην πρώτη απόφαση, και προέβη σε αξιολόγηση του περιεχομένου και της αποδεικτικής τους ισχύος κατά την εξέταση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ιδίως εκείνης σε σχέση με τον κίνδυνο αθέμιτου οφέλους.
- 48 Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε τα μέτρα που συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), κατά παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009.
- 49 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009

- 50 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με την αιτιολογία ότι καμία από αυτές τις αποδείξεις δεν αφορούσε την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών όφειλε να εκτιμήσει την ύπαρξη κινδύνου αθέμιτου οφέλους υπό το πρίσμα των κρίσιμων αυτών αποδεικτικών στοιχείων, πράγμα που θα την είχε οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εγκυμονούσε τουλάχιστον σοβαρό κίνδυνο προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από τα τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν δύο αιτιάσεις.
- 51 Με την πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε υπόψη τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία προσηκόντως και σύμφωνα με τις επιταγές της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062). Φρονεί ότι το ζήτημα της γεωγραφικής εμβέλειας των αποδεικτικών αυτών στοιχείων είχε ήδη τεθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο ωστόσο τα είχε κρίνει προδήλως κρίσιμα, κάτι που το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη.
- 52 Με τη δεύτερη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εν πάση περιπτώσει, ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα λογικά συμπεράσματα που απορρέουν από τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία. Κατά την προσφεύγουσα, η πραγματική χρήση από την παρεμβαίνουσα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με ιδιαίτερη εμφάνιση επιλεγείσα ειδικώς για χρήση εκτός της Ένωσης, οδηγεί οπωσδήποτε στο λογικό συμπέρασμα ότι ελλοχεύει σοβαρός κίνδυνος να χρησιμοποιηθεί το σήμα αυτό κατά τον ίδιο τρόπο στο εσωτερικό της Ένωσης. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο εφόσον, όπως εν προκειμένω, αφενός, δεν είναι δυνατόν να συναχθεί από τα αποδεικτικά στοιχεία ότι ο ιστότοπος «www.mastercola.com» δεν απευθυνόταν στους καταναλωτές της Ένωσης, και, αφετέρου, η παρεμβαίνουσα ζήτησε ρητώς την καταχώριση του επίμαχου σήματος για χρήση εντός της Ένωσης.
- 53 Η προσφεύγουσα συνάγει εκ των ανωτέρω ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με τη χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση επαρκούσαν ώστε να αποδειχθεί η πρόθεση της παρεμβαίνουσας να εκμεταλλευθεί κατά παρασιτικό τρόπο τη φήμη των δικών της σημάτων. Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών όφειλε να διαπιστώσει, είτε ως πραγματικό γεγονός είτε ως

λογικό συμπέρασμα, την πρόθεση της παρεμβαίνουσας να μεταφέρει την εικόνα των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας στα προϊόντα που φέρουν το σήμα που αυτή χρησιμοποιεί ή τον σοβαρό κίνδυνο να το πράξει εντός της Ένωσης.

- 54 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Κατ' αρχάς, αναφέρει ότι το τμήμα προσφυγών, σε εκτέλεση της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), συνεκτίμησε τις αποδείξεις αυτές. Συμπέρανε δε ότι από τις εν λόγω αποδείξεις δεν προέκυπτε ότι η παρουσίαση που απεικονιζόταν στον ιστότοπο «www.mastercola.com» χρησιμοποιήθηκε εντός της Ένωσης.
- 55 Περαιτέρω, το EUIPO εκτιμά ότι το κρίσιμο ζήτημα είναι κατά πόσον η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση κατά τον τρόπο που περιγράφηκε μπορούσε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος. Αφενός, το EUIPO παραδέχεται ότι οι αποδείξεις περί συγκεκριμένης χρήσεως οπουδήποτε παγκοσμίως μπορούν να αποτελέσουν ένδειξη ως προς τον τρόπο με τον οποίο το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μπορεί να χρησιμοποιηθεί εντός της Ένωσης, με αποτέλεσμα να μπορεί να καθορισθεί από τη χρήση αυτή εκτός Ένωσης κατά πόσον η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ενδέχεται να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων. Αφετέρου, το EUIPO φρονεί ότι η εξέταση του κατά πόσον η χρήση εντός Ένωσης μπορεί να θεωρηθεί ως μια εκ των προσβολών του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 υπό το πρίσμα πράξεων χρήσεως που έλαβαν χώρα εντός τρίτων χωρών θα ισοδυναμούσε με διενέργεια αναλύσεως βάσει απλών εικασιών. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι τα στοιχεία παρουσιάσεως τα οποία χρησιμοποιούνται εκτός Ένωσης, αλλά δεν περιλαμβάνονται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ήτοι η κόκκινη ετικέτα στην οποία είναι γραμμένη με άσπρους χαρακτήρες η φράση «Master Cola», το χαρακτηριστικό σχήμα του δοχείου και το κόκκινο πώμα (στο εξής: στοιχεία παρουσιάσεως), επηρεάζουν σημαντικά την ικανότητα του κοινού να συσχετίζει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με εκείνο της προσφεύγουσας κατά τρόπο παρασιτικό.
- 56 Κατά το EUIPO, η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών στηρίζεται στην άποψη ότι, μολονότι η ανάλυση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 είναι εκ φύσεως διερευνητική, πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία, και όχι σε υποθέσεις και σε εικασίες. Εν προκειμένω, το EUIPO παραδέχεται μεν ότι συγκεκριμένες πράξεις χρήσεως εντός της Ένωσης θα μπορούσαν να καταδείξουν ενδεχομένως υπαρκτό κίνδυνο να προσπορίσει η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση αθέμιτο όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων εντός της Ένωσης. Εντούτοις, το EUIPO φρονεί ότι μια ανάλυση που στηρίζεται σε πράξεις χρήσεως που διενεργήθηκαν εκτός Ένωσης δεν είναι δυνατόν να οδηγεί σε συμπεράσματα, με επαρκή βαθμό βεβαιότητας, ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιηθεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στην κρίσιμη περιοχή, δηλαδή εντός της Ένωσης. Κατά την άποψη του EUIPO, η στάθμιση των πιθανοτήτων θα ήταν ενδεχομένως εξαιρετικά δύσκολη. Συγκεκριμένα, δεν τεκμαίρεται ότι το άλλο μέρος θα εφαρμόσει εντός της Ένωσης την ίδια στρατηγική εμπορικής προώθησης με εκείνη που χρησιμοποιεί σε τρίτες χώρες. Επομένως, τυχόν χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εντός της Ένωσης, με συγκεκριμένη συσκευασία και με διαφορετικά χρώματα από εκείνα που εμφανίζονται στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενδέχεται να μην επαρκεί προς τεκμηρίωση του ισχυρισμού της προσφεύγουσας. Με άλλα λόγια, το γεγονός ότι γίνεται χρήση εκτός Ένωσης με τα προμνησθέντα στοιχεία παρουσιάσεως δεν είναι δυνατόν να εξομοιωθεί με «πρόθεση» χρήσεως του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση κατά τον ίδιο τρόπο εντός της Ένωσης.
- 57 Επιπλέον, το EUIPO διατείνεται ότι η αρχή της εδαφικότητας θα καθίστατο κενή περιεχομένου εάν μια απόφαση περί δυνατότητας εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 βασιζόταν σε πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα εκτός του εδάφους της Ένωσης. Το EUIPO αναφέρει ότι, σύμφωνα με τη Σύμβαση την Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, η καταχώριση ή η χρήση σήματος σε μια χώρα παράγει αποτελέσματα σε άλλη χώρα μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις, όπως όταν γίνεται επίκληση δικαιώματος προτεραιότητας ή όταν προβάλλεται η φήμη

εντός μίας χώρας ενός σήματος που χρησιμοποιείται ή έχει καταχωριστεί σε άλλη (άρθρα 4 και 6 δις της Συμβάσεως των Παρισίων, αντιστοίχως). Η ανωτέρω εξαίρεση πρέπει, όπως κάθε εξαίρεση, να τυγχάνει αυστηρής ερμηνείας, ελλείψει δε οιασδήποτε ειδικής αντίθετης διατάξεως είτε στη Σύμβαση των Παρισίων είτε στον κανονισμό 207/2009, είναι αδύνατον να μη γίνεται δεκτή η καταχώριση σήματος στην Ένωση βάσει πράξεων που τελέστηκαν εκτός του εδάφους της Ένωσης.

- 58 Τέλος, το EUIPO υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε καμία απόδειξη ως προς επιμέρους πτυχές. Δεν παρέσχε καμία ένδειξη σε σχέση με τον αριθμό των καταναλωτών της Ένωσης που επισκέφθηκαν τον ιστότοπο «www.mastercola.com» προκειμένου να συλλέξουν πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του σήματος σε μια παρουσίαση που ενισχύει περαιτέρω τις ομοιότητες. Γενικότερα, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε καμία απόδειξη από την οποία να προκύπτει ότι η επίμαχη παρουσίαση χρησιμοποιείται ή πρόκειται να χρησιμοποιηθεί εντός της Ένωσης και ότι η παρεμβαίνουσα αντλεί ή θα αντλήσει εξ αυτού όφελος εντός της Ένωσης. Κατά το EUIPO, ακόμα και αν μπορούσε να συναχθεί με εύλογη βεβαιότητα ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση πρόκειται να χρησιμοποιηθεί υπό μορφή ίδια με αυτήν που χρησιμοποιείται στον προμνησθέντα ιστότοπο, με τα στοιχεία παρουσιάσεως, τούτο δεν αρκεί προς απόδειξη οφέλους υπέρ της παρεμβαίνουσας. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν κατέστησε σαφές ποια συγκεκριμένη εικόνα μπορούσε να μεταφερθεί από τα τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, εντός ή εκτός της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30, αλλά επίσης ως προς τα ποτά που υπάγονται στην κλάση 32. Συναφώς, το EUIPO επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση διαπίστωση ότι, όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα και δεν προσκόμισε καμία απόδειξη αναφορικά με ενδεχόμενη μεταφορά της εικόνας των εν λόγω σημάτων Coca-Cola. Το EUIPO προσθέτει ότι κανένα από τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 δεν είναι αναψυκτικό, για το οποίο χαίρουν φήμης τα προγενέστερα σήματα.
- 59 Η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας. Προβάλλει, κατ' αρχάς, ότι το σήμα που απεικονίζεται στα αποσπάσματα από τον ιστότοπο της «www.mastercola.com» δεν είναι το σήμα Master, γραμμένο με λατινικούς και αραβικούς χαρακτήρες μαύρου χρώματος, αλλά το σήμα Master Cola, γραμμένο με λατινικούς χαρακτήρες λευκού χρώματος. Κατά την παρεμβαίνουσα, η χρήση άλλου σήματος, όπως του Master Cola, δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω.
- 60 Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι δεν αποδείχθηκε η εκ μέρους της χρήση, εντός της Ένωσης, της παρουσιάσεως που απεικονίζεται στον ιστότοπό της «www.mastercola.com». Φρονεί, όπως και το τμήμα προσφυγών, ότι η απλή κατάθεση σήματος της Ένωσης –η παρουσίαση του οποίου διαφέρει από εκείνη που εμφανίζεται στον ιστότοπό της– δεν υποδηλώνει την πρόθεσή της να προωθήσει τα προϊόντα της εντός της Ένωσης κατά τον ίδιο τρόπο που τα προωθεί στη Συρία και στη Μέση Ανατολή. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν ανέφερε ότι υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων της στην περιοχή αυτή.
- 61 Τέλος, η παρεμβαίνουσα προβάλλει ότι η προσφεύγουσα δεν κατέστησε επίσης σαφές ποια ήταν η συγκεκριμένη εικόνα που μπορούσε να μεταφερθεί από τα τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εντός ή εκτός Ένωσης.
- 62 Η παρεμβαίνουσα συνάγει εκ των ανωτέρω ότι, όπως αποδεικνύεται, ουδόλως έχει την πρόθεση να αντλήσει οιοδήποτε όφελος από τα τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola και από τη φήμη τους. Κατά την άποψή της, είναι «αδιανόητο» η κατάθεση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το οποίο αποτελείται από το στοιχείο «master» γραμμένο με ασπρόμαυρους χαρακτήρες και συνοδευόμενο από κείμενο στην αραβική γλώσσα να μπορεί να εξυπηρετήσει τον προσπορισμό αθέμιτου οφέλους από τη φήμη της προσφεύγουσας.

Υπόμνηση της νομολογίας και προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- ⁶³ Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, «[κ]ατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το [ζη]τούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου [...] σήματος [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], το σήμα αυτό χαίρει φήμης στην [Ένωση] και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του [ζη]τούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη».
- ⁶⁴ Από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι η εφαρμογή του υπόκειται στις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα πρέπει να είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια· δεύτερον, το προγενέστερο σήμα στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή πρέπει να χαίρει φήμης· τρίτον, πρέπει να υπάρχει κίνδυνος είτε προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος είτε προκλήσεως βλάβης στα στοιχεία αυτά από τη χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, η δε απουσία έστω και μιας εξ αυτών αρκεί για να καταστεί ανεφάρμοστη η εν λόγω διάταξη (βλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- ⁶⁵ Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο κίνδυνος αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος αποδεικνύεται, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση πρόδηλης απόπειρας εκμεταλλεύσεως και παρασιτισμού σε σχέση με φημισμένο σήμα και τότε γίνεται, επομένως, λόγος για «κίνδυνο παρασιτισμού». Με άλλα λόγια, πρόκειται για τον κίνδυνο να μεταφερθεί η εικόνα του φημισμένου σήματος ή τα χαρακτηριστικά που αυτή προβάλλει στα προϊόντα που καλύπτει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με αποτέλεσμα να διευκολύνεται η εμπορία τους από τον συσχετισμό με το φημισμένο προγενέστερο σήμα (βλ. απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 82 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 41).
- ⁶⁶ Προκειμένου να διαπιστωθεί αν με τη χρήση του σημείου αντλείται αθέμιτα όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του σήματος, απαιτείται σφαιρική εκτίμηση λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, μεταξύ των οποίων καταλέγονται, ιδίως, η ισχύς της φήμης και ο βαθμός του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων, καθώς και η φύση και ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών. Όσον αφορά την ισχύ της φήμης και τον βαθμό του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι όσο μεγαλύτερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας και όσο μεγαλύτερη η φήμη, τόσο ευχερέστερα μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται προσβολή. Από τη νομολογία προκύπτει, επίσης, ότι όσο αμεσότερα και σαφέστερα το σημείο παραπέμπει στο σήμα τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος να αντληθεί, με την ενεστώσα ή τη μελλοντική χρήση του σημείου, αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του σήματος ή να θιγούν αυτός ο διακριτικός χαρακτήρας ή αυτή η φήμη (απόφαση της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- ⁶⁷ Στον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος που επικαλείται το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 εναπόκειται να αποδείξει ότι η χρήση του μεταγενέστερου σήματος θα προσπόριζε αθέμιτα όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματός του. Προς τούτο, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν οφείλει να αποδείξει την

ύπαρξη πραγματικής και ενεστώσας προσβολής του σήματός του, όπως επιβεβαιώνεται με τη χρήση της δυνητικής εγκλίσεως στην εν λόγω διάταξη. Πράγματι, οσάκις είναι προβλέψιμο ότι ο δικαιούχος του μεταγενέστερου σήματος ενδέχεται να χρησιμοποιήσει το σήμα του κατά τρόπο που θα έχει ως συνέπεια τέτοια προσβολή, δεν είναι δυνατόν να υποχρεώνεται ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος να αναμείνει την επέλευσή της προκειμένου να είναι σε θέση να ζητήσει την απαγόρευση της χρήσεως αυτής. Ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος οφείλει, ωστόσο, να αποδείξει βάσει στοιχείων ότι ελλοχεύει σοβαρός κίνδυνος επελεύσεως της προσβολής αυτής στο μέλλον [βλ., συναφώς, απόφαση της 22ας Μαΐου 2012, *Environmental Manufacturing* κατά ΓΕΕΑ – Wolf (Αναπαράσταση κεφαλής λύκου), T-570/10, EU:T:2012:250, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία] ή, με άλλα λόγια, να προσκομίσει στοιχεία που να επιτρέπουν να συναχθεί, *prima facie*, μελλοντικός μη υποθετικός κίνδυνος αθέμιτου οφέλους ή βλάβης [βλ. απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2015, *Panrico* κατά ΓΕΕΑ – HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS), T-534/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:751, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 68 Κατά πάγια νομολογία, το συμπέρασμα περί κινδύνου παρασιτισμού, όπως και περί κινδύνου αποδυναμώσεως ή δυσφημίσεως, μπορεί να συνάγεται ιδίως βάσει λογικών συμπερασμάτων –εφόσον δεν περιορίζονται σε απλές υποθέσεις– που προκύπτουν από ανάλυση των πιθανοτήτων και λαμβανομένων υπόψη των συνήθων πρακτικών στον σχετικό εμπορικό τομέα καθώς και κάθε άλλης περιστάσεως στη συγκεκριμένη περίπτωση (απόφαση της 22ας Μαΐου 2012, *Αναπαράσταση κεφαλής λύκου*, T-570/10, EU:T:2012:250, σκέψη 52· βλ., επίσης, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, *Master*, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 84 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 69 Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, κατά τη σφαιρική εκτίμηση που πραγματοποιείται για να κριθεί αν υφίσταται όφελος που αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη προγενέστερου σήματος, έπρεπε να ληφθεί υπόψη, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι η χρήση συσκευασιών και φιαλών παρόμοιων με αυτές των υπό μίμηση αρωμάτων αποσκοπούσε στην, για διαφημιστικούς λόγους, εκμετάλλευση του διακριτικού χαρακτήρα και της φήμης των σημάτων υπό τα οποία διετίθεντο στο εμπόριο τα αρώματα αυτά. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει επίσης ότι, οσάκις τρίτος επιχειρεί μέσω της χρήσης σημείου παρόμοιου με σήμα που χαίρει φήμης να προσδεθεί στο άρμα του σήματος αυτού προκειμένου να επωφεληθεί από την ελκτική του δύναμη, τη φήμη και το κύρος του, καθώς και να εκμεταλλευθεί, άνευ χρηματικού αντιτίμου και χωρίς ο ίδιος να μοχθήσει προς τούτο, την εμπορική προσπάθεια την οποία κατέβαλε ο δικαιούχος του σήματος για να δημιουργήσει και να εδραιώσει την εικόνα του σήματος αυτού, πρέπει να γίνεται δεκτό ότι το όφελος που απορρέει από την εν λόγω χρήση αντλείται αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του εν λόγω σήματος (αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 2009, *L'Oréal κ.λπ.*, C-487/07, EU:C:2009:378, σκέψεις 48 και 49, και της 11ης Δεκεμβρίου 2014, *Master*, T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψη 85).
- 70 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο έχει επανειλημμένως κρίνει ότι ήταν δυνατόν, ιδίως στην περίπτωση ανακοπής βασιζόμενης σε σήμα το οποίο χαίρει εξαιρετικά μεγάλης φήμης, να είναι τόσο πρόδηλη η πιθανότητα μελλοντικού μη υποθετικού κινδύνου προκλήσεως βλάβης ή προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ώστε ο ανακόπτων να μην απαιτείται να επικαλεσθεί ή να αποδείξει προς τούτο άλλα πραγματικά περιστατικά [βλ., συναφώς, αποφάσεις της 22ας Μαρτίου 2007, *Sigla* κατά ΓΕΕΑ – *Elleni Holding (VIPS)*, T-215/03, EU:T:2007:93, σκέψη 48, και της 27ης Οκτωβρίου 2016, *Spa Monopole* κατά EUIPO – *YTL Hotels & Properties (SPA VILLAGE)*, T-625/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:631, σκέψη 63].
- 71 Υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των σκέψεων πρέπει να εξακριβωθεί κατά πόσον το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι δεν πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

- 72 Πρέπει, εξ αρχής, να απορριφθεί η πρώτη αιτίαση της προσφεύγουσας. Πράγματι, όπως κρίθηκε στις σκέψεις 34 έως 49 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών είχε λάβει τα μέτρα που συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), καθόσον έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 73 Εν συνεχεία, πρέπει να εξεταστούν η δεύτερη αιτίαση της προσφεύγουσας, σχετικά με την απόδειξη κινδύνου να αντληθεί αθέμιτο όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων και, προηγουμένως, ορισμένα συναφή επιχειρήματα του EUIPO και της παρεμβαίνουσας.

Επί της συνεκτιμήσεως της χρήσεως ενός σύνθετου σήματος που περιλαμβάνει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση

- 74 Η παρεμβαίνουσα διατείνεται ότι το σήμα που απεικονίζεται στα αποσπάσματα του ιστοτόπου της «www.mastercola.com» δεν είναι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δηλαδή το Master, αλλά άλλο σήμα, το Master Cola, η χρήση του οποίου δεν σχετίζεται με την προκειμένη περίπτωση.
- 75 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της αποκτήσεως του διακριτικού χαρακτήρα λόγω χρήσεως και της διατηρήσεως ενός σήματος με την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως, κατά κανόνα, η έννοια της «χρήσεως» ενός σήματος περιλαμβάνει, ως εκ του νοήματος του όρου αυτού, τόσο την ανεξάρτητη χρήση του σήματος αυτού όσο και τη χρήση του ως συστατικού άλλου σήματος ως συνόλου ή σε συνδυασμό με αυτό. Το Δικαστήριο έχει επίσης διευκρινίσει ότι καταχωρισμένο σήμα, το οποίο χρησιμοποιείται αποκλειστικώς ως τμήμα σύνθετου σήματος ή από κοινού με άλλο σήμα, πρέπει να εξακολουθεί να εκλαμβάνεται ως ένδειξη της προελεύσεως του συγκεκριμένου προϊόντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 7ης Ιουλίου 2005, Nestlé, C-353/03, EU:C:2005:432, σκέψεις 29 και 30· της 18ης Απριλίου 2013, Colloseum Holding, C-12/12, EU:C:2013:253, σκέψεις 32, 35 και 36, και της 18ης Ιουλίου 2013, Specsavers International Healthcare κ.λπ., C-252/12, EU:C:2013:497, σκέψεις 23 και 26).
- 76 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η λέξη «master» αποτελεί το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο του σήματος Master Cola που χρησιμοποιείται στον ιστότοπο «www.mastercola.com» της παρεμβαίνουσας, κυρίως για ποτά. Επομένως, στο σύνθετο σήμα Master Cola, το στοιχείο «master» εξακολουθεί να εκλαμβάνεται ως ένδειξη της προελεύσεως των προϊόντων της παρεμβαίνουσας. Ως εκ τούτου, η χρήση της λέξεως αυτής ως συστατικού του σύνθετου σήματος Master Cola συνιστά όντως χρήση του σήματος Master αυτού καθαυτό.
- 77 Επομένως, τα αποδεικτικά στοιχεία από τον ιστότοπο «www.mastercola.com» της παρεμβαίνουσας δεν είναι δυνατόν να μη συνεκτιμηθούν για τον λόγο και μόνον ότι το σήμα που απεικονίζεται σ' αυτά είναι το σήμα Master Cola και όχι το σήμα Master αυτοτελώς. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο δεδομένου ότι το δεύτερο σήμα συμπεριλαμβάνεται εξ ολοκλήρου στο πρώτο.
- 78 Αντιθέτως, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως κρίθηκε στην απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062), ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία σχετίζονται πράγματι με την εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 79 Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία σε εκτέλεση της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062).

Επί της συνεκτιμήσεως της χρήσεως εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση υπό το πρίσμα της αρχής της εδαφικότητας

- 80 Το EUIPO υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατή άρνηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης βασιζόμενη σε πράξεις που τελέσθηκαν εκτός του εδάφους της Ένωσης. Κατά την άποψή του, η αρχή της εδαφικότητας θα καθίστατο κενή περιεχομένου αν μια απόφαση σχετικά με το ανεφάρμοστο του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 στηριζόταν σε πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα εκτός του εδάφους της Ένωσης.
- 81 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο δίκαιο των σημάτων, η αρχή της εδαφικότητας συνεπάγεται ότι το δίκαιο του κράτους –ή της ενώσεως κρατών– εντός του οποίου ζητείται η προστασία ενός σήματος είναι αυτό που καθορίζει τις προϋποθέσεις της προστασίας αυτής (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 1994, IHT Internationale Heiztechnik και Danzinger, C-9/93, EU:C:1994:261, σκέψη 22, και της 13ης Σεπτεμβρίου 2012, Protégé International κατά Επιτροπής, T-119/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:421, σκέψη 78). Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η αρχή της εδαφικότητας συνεπάγεται, επίσης, ότι τα δικαστήρια ενός κράτους ή μιας ενώσεως κρατών είναι αρμόδια, αποκλειστικά ή εν μέρει, να εξετάζουν πραγματικά περιστατικά τα οποία συνιστούν παραποίηση/απομίμηση η οποία έχει διαπραχθεί ή απειλείται να διαπραχθεί στο έδαφος του εν λόγω κράτους ή της εν λόγω ενώσεως κρατών, όχι όμως και στο έδαφος τρίτων κρατών (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Απριλίου 2011, DHL Express France, C-235/09, EU:C:2011:238, σκέψεις 37 και 38).
- 82 Εν προκειμένω, πρώτον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η παρεμβαίνουσα κατέθεσε αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βάσει της αρχής της εδαφικότητας, το δίκαιο της Ένωσης, και κυρίως ο κανονισμός 207/2009, είναι αυτό που καθορίζει τις προϋποθέσεις της προστασίας αυτής.
- 83 Δεύτερον, η προσφεύγουσα άσκησε ανακοπή κατά της εν λόγω αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης επικαλούμενη τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola. Δυνάμει της αρχής της εδαφικότητας, τα σήματα αυτά προστατεύονται στην Ένωση και χωρεί επίκλησή τους στο πλαίσιο ανακοπής κατά αιτήσεως για καταχώριση μεταγενέστερου σήματος.
- 84 Αντιθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε τυχόν προγενέστερα δικαιώματα κατοχυρωμένα σε τρίτες ως προς την Ένωση χώρες. Η δήλωση του τμήματος προσφυγών, στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία δεν γνώριζε ποιος κατείχε τα δικαιώματα στις χώρες αυτές, καθώς και το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν είχε προβάλει προσβολή των δικαιωμάτων της στην περιοχή αυτή, δεν ασκούν επομένως επιρροή συναφώς.
- 85 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να απορριφθεί ο ισχυρισμός του EUIPO ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 6 δις της Συμβάσεως των Παρισίων, μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις η καταχώριση ή η χρήση σήματος σε μια χώρα παράγει αποτελέσματα σε μια άλλη, όπως όταν γίνεται επίκληση δικαιώματος προτεραιότητας ή όταν προβάλλεται η φήμη εντός μιας χώρας ενός σήματος που χρησιμοποιείται ή έχει καταχωριστεί σε άλλη. Πάντως, είναι γεγονός ότι η επίκληση ενός φημισμένου σήματος, υπό την έννοια της Συμβάσεως των Παρισίων, αποκλίνει από την αρχή της εδαφικότητας υπό την έννοια ότι ένα μη κατατεθειμένο στην Ένωση σήμα μπορεί ωστόσο να προβληθεί κατ' ανακοπή λόγω της φήμης του σε ένα συμβαλλόμενο στην προμνησθείσα σύμβαση τρίτο κράτος. Εντούτοις, εν προκειμένω, προς στήριξη της ανακοπής της, η προσφεύγουσα επικαλείται σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι τα τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola, και όχι σήματα φημισμένα σε τρίτα κράτη που δεν έχουν κατατεθεί στην Ένωση. Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται καμία παρέκκλιση από την αρχή της εδαφικότητας.
- 86 Κατά τα λοιπά, πρέπει να επισημανθεί ότι οι εν λόγω διατάξεις της Συμβάσεως των Παρισίων αφορούν ενδεχόμενα προγενέστερα δικαιώματα και όχι μεταγενέστερη αίτηση για καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, ουδόλως απαγορεύουν να λαμβάνεται υπόψη η χρήση εντός τρίτης χώρας του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στην Ένωση προκειμένου να αποδειχθεί ότι συντρέχει λόγος ανακοπής εντός της Ένωσης.

- 87 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει εν προκειμένω ότι ελλοχεύει ο κίνδυνος να αντληθεί αθέμιτα όφελος από τη φήμη της οποίας χαίρουν τα προγενέστερα σήματά της εντός και όχι εκτός Ένωσης. Επικαλείται την πραγματική χρήση εντός τρίτων κρατών του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση μόνον προς στήριξη ενός λογικού συμπεράσματος σχετικά με την πιθανή εμπορική χρήση εντός της Ένωσης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Επομένως η τελευταία αυτή χρήση είναι εκείνη που εν τέλει ασκεί επιρροή.
- 88 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αρχή της εδαφικότητας στο δίκαιο των σημάτων ουδόλως αποκλείει να συνεκτιμώνται πράξεις χρήσεως, εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προς στήριξη ενός λογικού συμπεράσματος σχετικά με την πιθανή εμπορική χρήση του σήματος εντός της Ένωσης, ούτως ώστε να αποδειχθεί η ύπαρξη κινδύνου να αντληθεί αθέμιτα όφελος, εντός της Ένωσης, από τη φήμη ενός προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 89 Επομένως, εν προκειμένω, η αρχή της εδαφικότητας δεν αντιτίθεται στη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων σε σχέση με την πραγματική εμπορική χρήση στη Συρία ή στη Μέση Ανατολή του σήματος Master του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (σε συνδυασμό με τη λέξη «cola»), όπως αποσπάσματα από τον ιστότοπο «www.mastercola.com», ο οποίος διατίθεται κυρίως στην αραβική γλώσσα, προκειμένου να αποδειχθεί ο κίνδυνος να προσπορίσει η χρήση του προμνησθέντος σήματος εντός της Ένωσης αθέμιτο όφελος από τη φήμη των τεσσάρων προγενέστερων σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης Coca-Cola.

Επί της εκτιμώσεως των λογικών συμπερασμάτων σε σχέση με τον κίνδυνο παρασιτισμού εντός της Ένωσης

- 90 Στο σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι «[ο]ι αποδείξεις καθιστού[σαν] σαφές ότι η [παρεμβαίνουσα] πωλ[ούσε] τα ποτά της σε φιάλες που είχαν την ίδια εμφάνιση, την ίδια απεικόνιση, την ίδια μορφοποίηση, την ίδια γραμματοσειρά και την ίδια συσκευασία με τις φιάλες που πωλούσε η [προσφεύγουσα] με την ονομασία Coca-Cola».
- 91 Εντούτοις, στα σημεία 28 έως 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι οι αποδείξεις αυτές δεν ήταν τόσο ισχυρές ώστε να είναι δυνατόν να στηρίξουν την ανακοπή και, ιδίως, την ύπαρξη κινδύνου παρασιτισμού, για τους τρεις ουσιαστικά ακόλουθους λόγους. Πρώτον, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι, από τις εν λόγω αποδείξεις, δεν προέκυπτε ότι η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιούσε εντός της Ένωσης την παρουσίαση που απεικονίζεται στον ιστότοπό της «www.mastercola.com». Προς στήριξη της ως άνω διαπιστώσεως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε το γεγονός ότι η γλώσσα που βασικά χρησιμοποιούνταν στον εν λόγω ιστότοπο ήταν η αραβική, παρά την ύπαρξη ιστοσελίδας στα αγγλικά, καθώς και την απουσία οιασδήποτε ενδείξεως περί δυνατότητας ηλεκτρονικής παραγγελίας των προτεινόμενων προϊόντων και αποστολής τους προς την Ένωση. Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το γεγονός και μόνον ότι έχει κατατεθεί ένα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – η παρουσίαση του οποίου διέφερε από εκείνη που εμφανίζεται στον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας – δεν σήμαινε ότι η τελευταία είχε την πρόθεση να προωθήσει τα προϊόντα της στην Ένωση κατά τον ίδιο τρόπο που τα προωθούσε στη Συρία και στη Μέση Ανατολή. Τρίτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε εξάλλου καταστήσει σαφή τη συγκεκριμένη εικόνα που θα μπορούσε να μεταφερθεί από τα προγενέστερα σήματα Coca-Cola στην επίμαχη αίτηση εντός ή εκτός Ένωσης, κυρίως για τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30, αλλά επίσης και για τα ποτά που υπάγονται στην κλάση 32. Επομένως, κατά το τμήμα προσφυγών, από τις προσκομισθείσες αποδείξεις δεν ήταν δυνατόν να καθορισθεί σαφώς τι σήμαινε Coca-Cola. Το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι, στο μέτρο που δεσμευόταν από τα επιχειρήματα των διαδίκων βάσει του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009, δεν εναπέκειτο σ' αυτό να επιδιώξει την προβολή των επιχειρημάτων αυτών.

- 92 Κατά πρώτο λόγο, πρέπει να τονιστεί ότι αυτή καθαυτή η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών κατά την οποία οι αποδείξεις δεν καθιστούσαν σαφές ότι η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιούσε στην Ένωση την παρουσίαση που απεικονίζεται στον ιστότοπό της «www.mastercola.com», δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή.
- 93 Βεβαίως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο ιστότοπος «www.mastercola.com», ως έχει επί του παρόντος, δεν αφορά κατά κύριο λόγο τους καταναλωτές της Ένωσης, δεδομένου τόσο ότι δεν περιέχει κάποια αναφορά στην Ένωση όσο και ότι είναι διαθέσιμος κυρίως στην αραβική γλώσσα. Τούτο ισχύει παρά την ύπαρξη του προβληθέντος από την προσφεύγουσα στοιχείου «.com», καθώς και της ιστοσελίδας στην αγγλική γλώσσα η οποία διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση: <http://www.mastercola.com/companyprofile-en.htm>.
- 94 Εντούτοις, η ως άνω επισήμανση δεν καθιστά άνευ σημασίας τα αποσπάσματα από τον εν λόγω ιστότοπο. Πράγματι, αυτά μπορούν να χρησιμεύσουν ως βάση ενός λογικού συμπεράσματος σε σχέση με την πιθανή εμπορική χρήση εντός της Ένωσης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη κινδύνου να αντληθεί αθέμιτα όφελος εντός της Ένωσης (βλ. σκέψεις 88 και 89 ανωτέρω).
- 95 Επομένως, ορθώς παραδέχεται το EUIPO, στο σημείο 32 του υπομνήματος αντικρούσεως, ότι αποδείξεις οπουδήποτε στον κόσμο περί συγκεκριμένης χρήσεως μπορούν να χρησιμεύσουν ως ένδειξη για τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί εντός της Ένωσης το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με αποτέλεσμα να μπορεί να καθορισθεί από τη χρήση αυτή εκτός Ένωσης κατά πόσον η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι ικανή να αντλήσει αθέμιτα όφελος από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.
- 96 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, συνεπώς, ότι, κατ' αρχήν, από μια αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να συναχθεί το λογικό συμπέρασμα ότι ο δικαιούχος του έχει την πρόθεση να διαθέσει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 97 Εν προκειμένω, είναι επομένως λογικά προβλέψιμο ότι, εάν επιτύχει την καταχώριση του επίμαχου σήματος, η παρεμβαίνουσα θα τροποποιήσει τον ιστότοπό της ώστε να συνάδει προς την πρόθεση διαθέσεως, εντός της Ένωσης, των προϊόντων της που φέρουν το εν λόγω σήμα.
- 98 Σημειωτέον, συναφώς, ότι ο ιστότοπος «www.mastercola.com» επιδέχεται μεταβολές και θα μπορούσε να τροποποιηθεί ούτως ώστε να στοχεύει στους καταναλωτές της Ένωσης, μεταξύ άλλων, με την προσθήκη περιεχομένου σε μία ή περισσότερες επίσημες γλώσσες της Ένωσης.
- 99 Κατά δεύτερο λόγο, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το γεγονός και μόνον ότι κατατέθηκε από την παρεμβαίνουσα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συνεπάγεται πρόθεσή της να προωθήσει τα προϊόντα της εντός της Ένωσης κατά τον ίδιο τρόπο που τα προωθούσε στη Συρία ή στη Μέση Ανατολή.
- 100 Πρέπει, εκ προοιμίου, να σημειωθεί ότι η παρεμβαίνουσα δεν ανέφερε με ποιο τρόπο σκόπευε να προωθήσει τα προϊόντα της εντός της Ένωσης ούτε προσκόμισε κάποια σχετική απόδειξη.
- 101 Περαιτέρω, ελλείψει συγκεκριμένων στοιχείων αναφορικά με τις εμπορικές προθέσεις της παρεμβαίνουσας στην Ένωση, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, από τα αποσπάσματα του ιστότοπου «www.mastercola.com», τα οποία προσκόμισε η προσφεύγουσα και αφορούν την εκτός της Ένωσης πραγματική χρήση, από την παρεμβαίνουσα, του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, μπορεί να διαπιστωθεί εκ πρώτης όψεως μελλοντικός μη υποθετικός κίνδυνος αθέμιτου οφέλους εντός της Ένωσης.

- 102 Πράγματι, η νομολογία επιτρέπει τη διαπίστωση κινδύνου παρασιτισμού βάσει λογικών συμπερασμάτων –εφόσον τούτα δεν περιορίζονται σε απλές υποθέσεις– που προκύπτουν από ανάλυση των πιθανοτήτων λαμβανομένων υπόψη των συνήθων πρακτικών στον σχετικό εμπορικό τομέα, καθώς και κάθε άλλης περιστάσεως της συγκεκριμένης περιπτώσεως (βλ. σκέψεις 67 και 68 ανωτέρω).
- 103 Εν προκειμένω, δεν είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο αναφορικά με ενδεχόμενες εμπορικές προθέσεις στην Ένωση διαφορετικές από εκείνες σε σχέση με τρίτες χώρες. Πράγματι, εφόσον η προσφεύγουσα απέδειξε την εκ μέρους της παρεμβαίνουσας πραγματική χρήση, εκτός της Ένωσης, του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με την προσκόμιση αποσπασμάτων από τον ιστότοπο «www.mastercola.com», πρέπει να παρατηρηθεί ότι, από απόψεως βάρους αποδείξεως, θα ήταν ευκολότερο για την παρεμβαίνουσα να αποδείξει ότι οι εμπορικές της προθέσεις εντός της Ένωσης είναι διαφορετικές, από ό,τι για την προσφεύγουσα να αποδείξει την ομοιότητα των πιθανών εμπορικών προθέσεων της παρεμβαίνουσας στην Ένωση με την πραγματική της εμπορική πρακτική εκτός της Ένωσης. Πλην όμως, η παρεμβαίνουσα δεν προέβη σε τέτοια απόδειξη.
- 104 Συνάγεται, επομένως, ότι, όπως αναφέρει και η προσφεύγουσα, η εκ μέρους της παρεμβαίνουσας πραγματική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, με συγκεκριμένη παρουσίαση και με στόχο εκτός της Ένωσης μπορεί –πλην αντίθετης αποδείξεως από την παρεμβαίνουσα που δεν υφίσταται εν προκειμένω– να οδηγήσει στο λογικό συμπέρασμα ότι ελλοχεύει σοβαρός κίνδυνος να χρησιμοποιηθεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση κατά τον ίδιο τρόπο τόσο εντός της Ένωσης όσο και εντός τρίτων χωρών, δεδομένου μάλιστα ότι η παρεμβαίνουσα ζήτησε ρητώς την καταχώριση του επίμαχου σήματος για χρήση εντός της Ένωσης.
- 105 Το ως άνω συμπέρασμα δεν ανατρέπεται από τον ισχυρισμό του EUIPO ότι, ουσιαστικά, τα στοιχεία παρουσιάσεως τα οποία χρησιμοποιούνται εκτός της Ένωσης, αλλά δεν συμπεριλαμβάνονται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (ήτοι η κόκκινη ετικέτα στην οποία είναι γραμμένη με λευκούς χαρακτήρες η φράση «Master Cola», το χαρακτηριστικό σχήμα του δοχείου και το κόκκινο πώμα), θα μπορούσαν να μη χρησιμοποιούνται εντός της Ένωσης. Πάντως, όπως παρατηρεί το EUIPO, τα στοιχεία αυτά παρουσιάσεως μπορούν να επηρεάσουν την ικανότητα του κοινού να συσχετίζει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με εκείνα της προσφεύγουσας κατά τρόπο παρασιτικό. Εντούτοις, στην απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Master (T-480/12, EU:T:2014:1062, σκέψεις 64 και 74), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η συνολική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, η οποία έπρεπε να ληφθεί υπόψη για την εξέταση τυχόν κινδύνου παρασιτισμού, μπορούσε να προκύπτει από τα στοιχεία και μόνον οπτικής ομοιότητας που έγκεινται όχι μόνον στην «ουρά» που προεκτείνει τα αντίστοιχα αρχικά τους γράμματα «c» και «m» σε μια καμπύλη εν είδει υπογραφής, αλλά και στη χρήση κοινής γραμματοσειράς που δεν είναι συνήθης στη σύγχρονη συναλλακτική πραγματικότητα, ήτοι της σπενσεριανής γραφής, την οποία προσλαμβάνει συνολικά ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής. Επομένως, καίτοι η ενδεχόμενη χρήση των εν λόγω στοιχείων παρουσιάσεως στην Ένωση είναι ικανή να ενισχύσει το λογικό συμπέρασμα ως προς τον κίνδυνο παρασιτισμού, ωστόσο, δεν συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για ένα τέτοιο συμπέρασμα. Επιπλέον, το γεγονός ότι τέτοια στοιχεία παρουσιάσεως χρησιμοποιούνται ήδη στον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας, ως έχει επί του παρόντος, μπορεί να αποτελέσει βάση για το λογικό συμπέρασμα ότι θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μελλοντικά στον εν λόγω ιστότοπο, όπως αυτός θα έχει τροποποιηθεί, ούτως ώστε να στοχεύει στους καταναλωτές της Ένωσης (βλ. σκέψη 98 ανωτέρω).
- 106 Ο ισχυρισμός, εξάλλου, του EUIPO ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία ένδειξη σε σχέση με τον αριθμό των καταναλωτών της Ένωσης που επισκέφθηκαν τον ιστότοπο «www.mastercola.com» είναι αλυσιτελής. Αφενός, το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 συνεπάγεται διερευνητική ανάλυση του μελλοντικού και μη υποθετικού κινδύνου παρασιτισμού εντός της Ένωσης βάσει των διαθέσιμων επί του παρόντος στοιχείων, αλλά όχι την απόδειξη ενεστώτος παρασιτισμού εντός της Ένωσης. Ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής και ενεστώσας προσβολής του σήματός του, όπως επιβεβαιώνεται με τη χρήση της τη δυνητικής

εγκλίσεως στην εν λόγω διάταξη (βλ. σκέψη 67 ανωτέρω). Αφετέρου, ενώ ο κίνδυνος αποδυναμώσεως, δηλαδή ο κίνδυνος να προκληθεί βλάβη στον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, προϋποθέτει ότι αποδεικνύεται μεταβολή της οικονομικής συμπεριφοράς του μέσου καταναλωτή των προϊόντων ή αποδέκτη των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα συνεπεία της χρήσεως του μεταγενέστερου σήματος (βλ. απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, *Environmental Manufacturing* κατά ΓΕΕΑ, C-383/12 P, EU:C:2013:741, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), δεν απαιτείται τέτοια απόδειξη για τον κίνδυνο παρασιτισμού, δηλαδή τον κίνδυνο προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων. Κατά τα λοιπά, ο κίνδυνος παρασιτισμού εκτιμάται σε σχέση με τον μέσο καταναλωτή των προϊόντων και τον μέσο αποδέκτη των υπηρεσιών που καλύπτει το μεταγενέστερο και όχι το προγενέστερο σήμα, στο μέτρο που αυτό το οποίο απαγορεύεται είναι το πλεονέκτημα που αποκομίζει από το προγενέστερο σήμα ο δικαιούχος του μεταγενέστερου σήματος (βλ., συναφώς αποφάσεις της 27ης Νοεμβρίου 2008, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 36, και της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, *The Tea Board* κατά EUIPO, C-673/15 P έως C-676/15 P, EU:C:2017:702, σκέψη 92).

- 107 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων σε σχέση με την εκτός της Ένωσης εμπορική χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ιδίως των προσκομισθέντων από την προσφεύγουσα αποσπασμάτων του ιστότοπου «www.mastercola.com» της παρεμβαίνουσας, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα λογικά συμπεράσματα και τις αναλύσεις πιθανοτήτων που ενδεχομένως απορρέουν από αυτά αναφορικά με τον κίνδυνο παρασιτισμού εντός της Ένωσης. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 108 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός.
- 109 Επιπροσθέτως και ως *obiter dictum*, προς επίλυση της διαφοράς και προς αποφυγή ακυρώσεων και διαδοχικών παραπομπών, λαμβανομένων υπόψη των αρχών ορθής απονομής της δικαιοσύνης και οικονομίας της δίκης, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να αποφανθεί, υπό το φως της δικογραφίας και των παρατηρήσεων των διαδίκων τόσο επί της γραπτής ερωτήσεως όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επί της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών ότι η προσφεύγουσα δεν είχε επίσης καταστήσει σαφή τη συγκεκριμένη εικόνα που θα μπορούσε να μεταφερθεί από τα προγενέστερα σήματά της Coca-Cola στην επίμαχη αίτηση, εντός ή εκτός Ένωσης, από δε τις προσκομισθείσες αποδείξεις δεν ήταν δυνατόν να καθορισθεί με σαφήνεια τι σήμαινε Coca-Cola.
- 110 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 72, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001), το Γενικό Δικαστήριο καλείται να εκτιμήσει τη νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του EUIPO, ελέγχοντας την εκ μέρους τους εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης βάσει, ιδίως, των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των εν λόγω τμημάτων. Εντός των ορίων του προμνησθέντος άρθρου, το Γενικό Δικαστήριο δύναται, συνεπώς, να προβεί σε πλήρη έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του EUIPO, εξετάζοντας, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ορθότητα του εκ μέρους τους νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς ή το αν η εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων που τέθηκαν υπόψη των εν λόγω τμημάτων είναι πεπλανημένη (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, *Les Éditions Albert René* κατά ΓΕΕΑ, C-16/06 P, EU:C:2008:739, σκέψεις 38 και 39).
- 111 Πράγματι, όταν καλείται να εξετάσει τη νομιμότητα αποφάσεως τμήματος προσφυγών του EUIPO, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι δυνατόν να δεσμεύεται από την εκ μέρους του τμήματος πεπλανημένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον η εκτίμηση αυτή αποτελεί μέρος των συμπερασμάτων των οποίων η νομιμότητα αμφισβητείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, *Les Éditions Albert René* κατά ΓΕΕΑ, C-16/06 P, EU:C:2008:739, σκέψη 48).

- 112 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ζήτησε την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και προέβαλε ως βάση του πρώτου λόγου ακυρώσεως παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Επομένως, η εκτίμηση σε σχέση με την ύπαρξη κινδύνου αθέμιτου οφέλους, ιδίως η διαπίστωση της εικόνας που είναι δυνατόν να μεταφερθεί από τα προγενέστερα σήματα στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, συγκαταλέγεται μεταξύ των συμπερασμάτων των οποίων η νομιμότητα αμφισβητείται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 113 Όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με την εικόνα που μπορεί να μεταφερθεί από τα προγενέστερα σήματα στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, πρέπει, ασφαλώς, να σημειωθεί ότι, στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα περιορίστηκε στο να αναφερθεί σε μια «πρόδηλη πρόθεση [της παρεμβαίνουσας] να εκμεταλλευθεί τη φήμη [της] και τις σημαντικές εμπορικές προσπάθειες τις οποίες κατέβαλε για να δημιουργήσει την εικόνα του σήματος Coca-Cola».
- 114 Ωστόσο, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, στα σημεία 20 έως 29 των παρατηρήσεων που κατέθεσε στις 23 Φεβρουαρίου 2011 ενώπιον του τμήματος ανακοπών και επανέλαβε στο παράρτημα 1 του από 25 Ιανουαρίου 2012 υπομνήματός της όπου εξέθετε τους λόγους της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η προσφεύγουσα αναφέρθηκε μακροσκελώς στην εικόνα των τεσσάρων προγενέστερων σημάτων Coca-Cola, των οποίων τη φήμη επιδίωκε να αποδείξει. Στα σημεία 27 έως 29 των εν λόγω παρατηρήσεων, παρέθεσε, μεταξύ άλλων, αποσπάσματα από ένα βιβλίο και από μια έρευνα του ανεξάρτητου οργανισμού Superbrands (που προσαρτήθηκαν αντιστοίχως στο παράρτημα 4 και στο παράρτημα 5 των εν λόγω παρατηρήσεων), κατά τα οποία, ειδικότερα, «η Coca-Cola είναι το πιο αναγνωρίσιμο σήμα στον κόσμο, με ποσοστό αναγνωσιμότητας 94 % παγκοσμίως», «η Coca-Cola είναι γνωστή για τις καινοτόμες και καίριες διαφημιστικές της εκστρατείες και φημίζεται για τις εμβληματικές της διαφημίσεις», «[οι] αξίες του σήματος Coca-Cola έχουν αντέξει στη φθορά του χρόνου και αποβλέπουν στο να μεταδίδουν την αισιοδοξία, την κοινωνικότητα [ή την συνύπαρξη] και την αυθεντικότητα[·] η Coca-Cola δεν ασκεί πολιτική, αλλά αποβλέπει στο να συσπειρώνει τους ανθρώπους μέσω μιας ελπιδοφόρας υπόσχεσης για καλύτερες μέρες και καλύτερες δυνατότητες[· οι] αξίες αυτές καθιστούν την Coca-Cola σήμερα εξίσου σημαντική και ελκυστική όσο και παλαιότερα και επιβεβαιώνουν την πίστη, τη συμπάθεια και την αγάπη που γενιές ολόκληρες έχουν επιδείξει για το σήμα[· η] φήμη της The Coca-Cola Company για ένα ισχυρό μάρκετινγκ εξασφαλίζει ότι ο δεσμός αυτός παραμένει τόσο ισχυρός όσο ποτέ».
- 115 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, υφίσταται λειτουργική συνέχεια μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών του EUIPO, δηλαδή του εξεταστή, του τμήματος ανακοπών, του τμήματος διαχείρισεως των σημάτων και των νομικών θεμάτων, και των τμημάτων ακυρώσεως, αφενός, και των τμημάτων προσφυγών, αφετέρου. Από τη λειτουργική αυτή συνέχεια μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του EUIPO προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εκ μέρους των τμημάτων προσφυγών επανεξετάσεως των αποφάσεων τις οποίες εξέδωσαν τα τμήματα του EUIPO αποφαινόμενα σε πρώτο βαθμό, τα τμήματα προσφυγών οφείλουν να στηρίζουν την απόφασή τους σε όλα τα πραγματικά περιστατικά και νομικά στοιχεία που επικαλέστηκαν οι διάδικοι είτε κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος που αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό είτε κατά τη διαδικασία προσφυγής. Ο έλεγχος που ασκούν τα τμήματα προσφυγών δεν περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά, λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της διαδικασίας προσφυγής, συνεπάγεται νέα εκτίμηση της διαφοράς στο σύνολό της, καθόσον τα τμήματα προσφυγών οφείλουν να επανεξετάσουν εξ ολοκλήρου το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και να λάβουν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν εγκαίρως [βλ. απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2007, SAEME κατά ΓΕΕΑ – Racke (REVIAN's), T-407/05, EU:T:2007:329, σκέψεις 49 έως 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Επομένως, από το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001) προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, για να αποφανθεί επί της προσφυγής της οποία έχει επιληφθεί, καλείται να προβεί εκ νέου σε πλήρη εξέταση της ανακοπής επί της ουσίας, τόσο από νομικής απόψεως όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά [αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 57, και της 13ης Δεκεμβρίου 2016, Guiral Broto κατά EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol), T-548/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:720, σκέψη 21].

- 116 Βάσει της αρχής της λειτουργικής συνέχειας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τα όσα προέβαλε η προσφεύγουσα με τις από 23 Φεβρουαρίου 2011 παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος ανακοπών, οι οποίες προσαρτήθηκαν στο από 25 Ιανουαρίου 2012 υπόμνημα όπου εκτίθεντο οι λόγοι της προσφυγής, όσον αφορά την εικόνα των τεσσάρων προγενέστερων σημάτων Coca-Cola που μπορούσε να μεταφερθεί στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 117 Επομένως, κακώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε καταστήσει σαφές ποια ήταν η συγκεκριμένη εικόνα που θα μπορούσε να μεταφερθεί από τα τέσσερα προγενέστερα σήματα Coca-Cola στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Εξίσου κακώς προσέθεσε ότι από τις προσκομισθείσες αποδείξεις δεν ήταν δυνατόν να αποδειχθεί με σαφήνεια τι σήμαινε Coca-Cola.
- 118 Επιπλέον, στο σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών, ενώ ορθώς επισήμανε ότι δεν δεσμευόταν από τα επιχειρήματα των διαδίκων βάσει του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009, κακώς επίσης έκρινε ουσιαστικά ότι η προσφεύγουσα δεν είχε προβάλει ενώπιον του EUIPO επιχειρήματα και προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εικόνα που μπορούσε ενδεχομένως να μεταφερθεί από τα προγενέστερα σήματα στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 119 Αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών στα σημεία 30 έως 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα προέβαλε πράγματι ενώπιον του EUIPO επιχειρήματα και προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εικόνα που μπορούσε να μεταφερθεί από τα προγενέστερα σήματα στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ιδίως τα αποσπάσματα από τη μελέτη Superbrands που παρατέθηκαν στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας προς στήριξη της ανακοπής.
- 120 Για λόγους πληρότητας, το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει, τέλος, την μη καθοριστική σημασία της απόψεως του τμήματος προσφυγών, στο σημείο 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι κανέναν από τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 δεν είναι αναψυκτικό για το οποίο φημίζονται τα προγενέστερα σήματα.
- 121 Πράγματι, κατά τη σχετική με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 νομολογία, ορισμένα σήματα ενδέχεται να έχουν αποκτήσει φήμη που βαίνει πέραν των ορίων του κοινού στο οποίο απευθύνονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία έχουν καταχωρισθεί. Στην περίπτωση αυτή, ενδέχεται το κοινό που αφορούν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωρισθεί το μεταγενέστερο σήμα να συσχετίζει τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, μολονότι είναι εντελώς διαφορετικό από το κοινό στο οποίο απευθύνονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 51 και 52).
- 122 Κατά τα λοιπά, εν προκειμένω, η μελέτη της Superbrands, η οποία προσκομίστηκε από την προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος ανακοπών και παρατέθηκε στη σκέψη 114 ανωτέρω, αναφέρει ότι «[δ]εδομένου ότι η Coca-Cola παραμένει στην κορυφή της παγκόσμιας αναγνωσιμότητας για ένα σήμα, η επιχείρηση δύναται να χρησιμοποιεί τη σχέση της με τους καταναλωτές προκειμένου να δίνει το παρόν και πέραν της αγοράς μη αλκοολούχων ποτών».
- 123 Εφόσον, στη σκέψη 108 ανωτέρω, έγινε δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή και, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 124 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

- 125 Δεδομένου ότι το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν, πρέπει, αφενός, το EUIPO να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας, και, αφετέρου, η παρεμβαίνουσα να φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 126 Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ζήτησε να καταδικαστεί το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία η ίδια υποβλήθηκε σε κάθε στάδιο των διαδικασιών ανακοπής και προσφυγής. Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, βάσει του άρθρου 190, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται αποδοτέα έξοδα. Εντούτοις, δεν ισχύει το ίδιο όσον αφορά τα έξοδα της ενώπιον του τμήματος ανακοπών διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το αίτημα της προσφεύγουσας με το οποίο ζητείται να καταδικαστεί το EUIPO, εφόσον απορρίφθηκαν τα αιτήματά του, στα έξοδα της διοικητικής διαδικασίας μπορεί να γίνει δεκτό μόνον όσον αφορά τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών [βλ., συναφώς, απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2016, Guccio Gucci κατά EUIPO – Guess? IP Holder (Απεικόνιση τεσσάρων διαπλεκόμενων G), T-753/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:604, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 2ας Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1251/2015-4).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η The Coca-Cola Company, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.
- 3) Η Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Collins

Kancheva

Passer

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Δεκεμβρίου 2017.

(υπογραφές)

Πίνακας περιεχομένων

Ιστορικό της διαφοράς	2
Αιτήματα των διαδίκων	8
Σκεπτικό	9
Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009	9
Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009	12
Υπόμνηση της νομολογίας και προκαταρκτικές παρατηρήσεις	15
Επί της συνεκτιμήσεως της χρήσεως ενός σύνθετου σήματος που περιλαμβάνει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση	17
Επί της συνεκτιμήσεως της χρήσεως εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση υπό το πρίσμα της αρχής της εδαφικότητας	18
Επί της εκτιμήσεως των λογικών συμπερασμάτων σε σχέση με τον κίνδυνο παρασιτισμού εντός της Ένωσης	19
Επί των δικαστικών εξόδων	24